

overdragelsen på grund af manglende deponeringsmuligheder,

at havnene i fremtiden, bortset fra Rømø, Esbjerg og delvis Hvide Sande havne, hvor oprensningsmængderne på grund af særlige naturbetingede forhold – respektive beliggenheden ved Vadehavet og slusedrift – er endog betydeligt større i havnebassinerne end i andre havne, selv vil skulle forestå og afholde udgifterne til oprensning i havnebassinerne, hvilket svarer til, hvad der er gældende for alle andre danske havne, samt

at de forskellige løsninger for havnene i øvrigt afspejler sig i de respektive aftalte overdragelsesbetingelser, herunder i overdragelsessummer mv.«

Spm. nr. S 3930

Til miljø- og energiministeren (15/9 2000) af:
Ebbe Kalnæs (CD):

»Kan ministeren bekræfte, at små virksomheder og varmegærker diskrimineres stærkt af DONGs »pristrappe«/prisliste, der har en høj listeprijs for de første 150.000 m³ samt fra 150.000-300.000 m³?«

Begrundelse

De for tiden meget høje energipriser giver store vanskeligheder for bl.a. virksomheder med industriel kraft/varme- og decentrale kraftvarmegærker.

Svar (27/9 2000)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): DONG har overfor mig oplyst, at naturgasselskabernes »pristrappe/prisliste« er baseret på, at prisen på naturgas fastsættes efter prisen på kundens brændselsalternativ, der typisk er olie. For de første 300.000 m³/år reguleres naturgasprisen efter gasolieprisen og mængder derudover efter fuelolieprisen. Dette hænger sammen med, at mindre forbrugere typisk har gasolie som alternativ, mens større forbrugere har mulighed for at anvende den tungere fuelolie.

Den tidligere varmegæringslov indeholdt en bestemmelse om, at naturgasprisen for forbrugere uden et reelt brændselsalternativ skal stå i et rimeligt forhold til naturgasprisen for forbrugere, der har adgang til alternative brændsler. Denne bestemmelse er videreført i den nye naturgasforsyningslov.

Naturgasselskabernes priser er anmeldt til det forhenværende Gas- og Varmeprisudvalg, der havde til opgave at føre tilsyn med naturgaspriserne rimelighed, herunder om der fandt diskriminering sted. I dag varetager Energitilsynet denne opgave.

De to nederste trin på fjernvarmetariffen, som spørgsmålet omhandler, blev på baggrund af en klage fra Danske Fjernvarmegærkeres Forening behandlet af Gas- og Varmeprisudvalget i 1996. Efterfølgende blev sagen indbragt for Konkurrenceankenævnet, der fandt tariffen rimelig, blandt andet fordi priserne herved ikke kom til at afvige væsentligt fra priserne på markeder, hvor naturgassen sælges i konkurrence med olieprodukter, dvs. erhvervsmarkedet.

Gas- og Varmeprisudvalget ankede Konkurrenceankenævnets afgørelse til Landsretten, men frafaldt sagen efter en forhåndstilkendegivelse om, at Landsrettens afgørelse ville gå Gas- og Varmeprisudvalget imod, hvis sagen blev ført til doms.

Da vurdering af tariffernes rimelighed er Energitilsynets opgave, og tariffen tidligere har været behandlet af energiprisudvalgene, ser jeg ingen grund til, at jeg går ind i en vurdering af, hvorvidt det gældende prissystem virker diskriminerende.

Spm. nr. S 3931

Til miljø- og energiministeren (15/9 2000) af:
Ebbe Kalnæs (CD):

»Er ministeren enig i, at de mindre varmegærker og virksomheder der rammes af de høje tariffer for de første 300.000 m³ gas, under normale markedsvilkår, hvor der ikke kun er et statsmonopol at handle med, ville kunne opnå bedre vilkår ved fællesindkøb og kan ministeren bekræfte, at i et marked med flere gasudbydere ville DONGs prisliste til de mindre aftagere sandsynligvis se væsentligt anderledes ud?«